

Poděkování.

COUNTRYON

ROCKMAG.cz

FOLK
www.radiofolk.cz

Tiráž.

Open Mic POTRVÁ připravuje a uvádí Jan Řepka.
Kavárna Potrvá, Srbská 2, www.potrva.cz
Foto: archiv Open Micu.
Kontakt: jan@openmic.eu
www.openmic.eu

OPEN MIC POTRVÁ
Kdo hraje, přijde. Kdo hledá, najde.

↻ NÁSLEDUJÍCÍ PROGRAM ↻

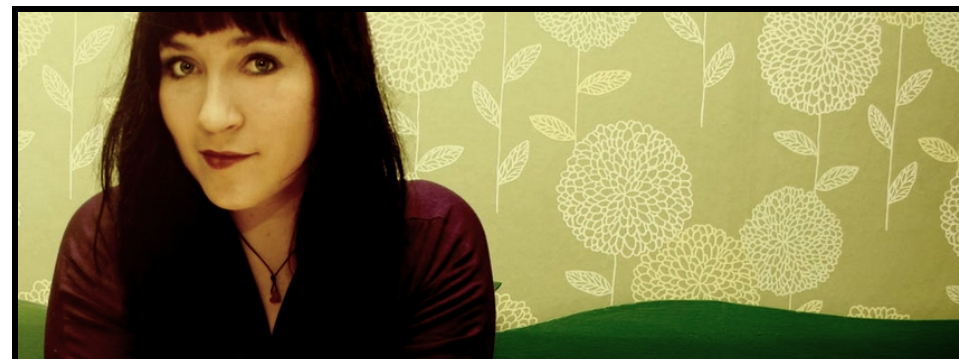
1. 10. 2014 | 19:00 | Open Mic POTRVÁ #77 | Kavárna POTRVÁ
PROGRAM: Nikol Fischerová, Holky v Lesse, Filip Koryta, Adrian Lojsch ad.
HOST: Shahab Tolouie (IRN)

Doprovodný bulletin Open Micu POTRVÁ. K dostání zdarma na místě nebo na www.openmic.eu.

OPEN MIC POTRVÁ #76

Kdo hraje, přijde. Kdo hledá, najde.

3. 9. 2014

Dnešní program

(změna dost možná)

19:00	Jan Řepka	
19:03	Lucky Luky	
19:15	Kristýna Klejdusová	bandzone.cz/kristynaklejdusova
19:30	Jirka Řapek & Ondra Kříž	bandzone.cz/rapekkriz
19:50	pauza	
20:15	VíTr	dudy-gajdy.cz
20:30	Daniel Vojtíšek	bandzone.cz/danielvojtisek
20:45	OPENMIC	
21:00	pauza	
21:25	HOST / Katarína Koščová (SK) & Dano Špiner	katkakosc.sk
22:00	konec	

Řekli a napsali.

Jan Matěj Rak

pisničkář // host Open Micu POTRVÁ #46 // 7. 9. 2011

„Výsledkem je vzácná komunita, v pravém slova smyslu bohulibý obsah a já si moc rád počkám na dobu, až si i ta radia a koncertní manažeři povšimnou alespoň někoho z těch, které díky Open Micu už kdekdo, koho muzika opravdu zajímá, dávno zná.“

Peter Petiar Lachký (SK)

pisničkář // účastník Open Mic POTRVÁ #66 // 5. 9. 2013

„Musím podakovať za skvelú starostlivosť spoza mixpultu. Je veľmi fajn prísť na pódium a nemusieť sa absolútne zaujímať o technické veci a sústrediť sa len na koncert. Hralo sa výborne istotne aj preto.“

více ohlasů čtěte zde: www.openmic.eu/quote.php

Základní informace. Basic info.

PRAHA · Open Mic POTRVÁ

Kavárna POTRVÁ, Srbská 2 // www.potrva.cz

KDY. TIME.

Každá první středa v měsíci od 19:00.
The first Wednesday of every month at 7pm.

KONTAKT. CONTACT.

Jan Řepka // jan@openmic.eu

ODKAZY. LINKS.

www.openmic.eu
www.picasaweb.google.com/openmicpotrva

BRNO · Open Mic NA PRAHU

Café Práh, Ve Vaňkovce 1 // www.cafeprah.cz

KDY. TIME.

Každé první úterý v měsíci od 19:00.
The first Tuesday of every month at 7pm.

KONTAKT. CONTACT.

Anna Pinknerová // anna@openmic.eu

ODKAZY. LINKS.

www.openmic.eu
www.picasaweb.google.com/openmicnaprahu

Open Mic POTRVÁ #48
2. 11. 2011

Open Mic POTRVÁ #47
5. 10. 2011

Open Mic POTRVÁ #46
7. 9. 2011

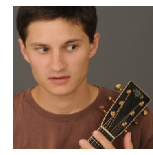

Open Mic POTRVÁ #45
1. 6. 2011

Open Mic POTRVÁ #44
4. 5. 2011

Vedení.

Jan Řepka

dramaturgie, průvodní slovo, kontaktní osoba

www.janrepka.cz

Jan Řepka se na české písničkářské scéně pohybuje od konce 90. let. Během osmiletého působení v duu Nestiháme vydal dvě alba, získal mnohá žánrová ocenění a absolvoval více než 500 koncertů u nás i v zahraničí. Od roku 2010 vystupuje sólo nebo se zpěvačkou Josefínou Žampovou, s níž natočil samostatné album *Čistý byl svět*.

Jan Řepka se doprovází na kytaru, cuatro a harmoniku. Je autorem desítek písní a překladů (Dylan, Matter, Simon, Young) a několika reportáží, recenzí a rozhlasových pořadů. V minulosti spolupracoval např. s Country Radiem, s internetovým Radiem Folk nebo s festivalem Porta. Dosud nejdelším koncertním turné byla Česko-slovensko-polská hudební cyklotúra 2011. Cesta vedla třemi státy, měřila více než 1.900 km a v jejím průběhu odehrál Jan 26 koncertů. Veškeré vybavení si přitom vezl sám na speciálním prodlouženém kole.

Koncem února 2012 podnikl týdenní domácí turné, během něhož se výjimečným způsobem opřel o přímou pomoc svých fanoušků. Na podporu takto nezávislé organizace koncertů vznikl krátký dokument z turné a obecně použitelná podrobná **příručka pro hostitele domácích koncertů** (ke stažení na webu janrepka.cz).

Album *Čistý byl svět* je k dostání v internetových obchodech *CDBaby.com* a *HudBay.cz*. Ohledně účinkování (ať už chcete hrát sami na Open Micu anebo chcete, aby naopak Jan vystoupil u vás) se s ním domluvíte osobně po skončení pořadu nebo mailem: jan@janrepka.cz.

zázemí: **Kavárna Potrvá** // zvuk: **Pavel Rada** // vstup: **Tereza Bárová & Jaromír Novák** // video: **Oxid**

Hledáme pomocníky!

Rádi přivítáme spolehlivé a zařáté parťáky v týmu.
Ozvěte se na adrese jan@openmic.eu nebo osobně po skončení pořadu.

Jak můžete přispět? Co Open Mic potřebuje?

- > **ubytování**, případně **pohoštění** mimopražských účastníků, zvláště hostů
- > **profesionální tisk** za přátelskou cenu nebo výměnou za reklamu
- > **fundraising** (psaní a správa žádostí o dotace, granty apod.)
- > aktualizace **media listu**; psaní tiskových zpráv
- > komunikace s blízkými komunitami; dobře cílená **propagace**
- > příležitostná výpomoc při organizaci (uvaděčka, svačinářka apod.)

Slovo k historii.

Nápad založit v Praze písničkářskou open scénu ala Greenwich Village 1961 vzešel z hlavy mladého autora písní, básní a překladů a publicisty **Michala Bystrova** někdy na podzim 2006. S oživením myšlenky mu pomohl písničkář Jan Řepka, který domluvil první termíny pořadu v Kavárně pod Vesuvem, kde už více než dva roky sám hrával s duem Nestiháme, a který tento cyklus dodnes vede.

První, tehdy ještě Karlínský, Open Mic se zde konal v úterý 6. února 2007 a s pravidelnou měsíční periodicitou vydržel v Kavárně pod Vesuvem do října. Po dvouměsíční přestávce pak přesídlil do klubu Carpe diem nedaleko stanice Flora, kde se pod názvem Vinohradský Open Mic konal do konce roku 2008.

Počínaje lednem 2009 nese pořad název po svém novém působišti, divadelní Kavárně POTRVÁ. Od téže chvíle je každý večer zakončen recitálem vybraného hosta. Pozvání přijali mj. Vladimír Merta, Ivan Hlas, Pepa Nos, Zdeněk Vřešťál & Vít Sázavský, Dáša Voňková, Zdena a Jiří Tichotovi, Mark Geary nebo Justin Lavash.

Během 75 pořadů prošlo Open Micem **více než 400 různých písničkářů** a další se hlásí.

Současný stav. Vize. Výzva.

Konkrétní příklady (Xindl X, Justin Lavash, Krystyna Skalická, Ashia Grzesik, spolupráce s festivaly United Islands, Porta, Střelické strunobraní a Boskovice nebo s iniciativou Auto*mat) dokazují, že se Open Mic stává vyhledávanou písničkářskou líhni i pro zkušenější a populárnější podniky.

Odpovídá tomu i stále stoupající zájem účinkujících. Ten je v současné době tak vysoký, že by se mohl Open Mic konat do měsíce dvakrát. Zatím ale ctíme staré pravidlo *méně je více*.

Open Mic není koneckonců jedinou, izolovanou a exkluzivní scénou. Jen v Praze by se našla hrst dalších, většinou i častěji pořádaných open scén. Naše motto platí obecně:

Kdo hraje, přijde. Kdo hledá, najde.

Záměr Open Micu se každopádně nemění: bez ohledu na žánrové zařazení, věk a zkušenosti iniciovat **setkání** těch, kteří písně dělají, a těch, kteří písně rádi poslouchají. Setkání neformální, ryze *folkové* v onom mertovském smyslu slova. **Pro písničkáře** by to měla být skvělá **možnost** ozkoušet si nově nebo málo hrané věci mezi svými, **pro posluchače** pak výjimečná **příležitost** slyšet jinde neslyšené a být přítomen neobvyklým hudebním spojením. Role účinkujících a posluchačů se přitom během večera plynule přelévají, protože **poslouchat** je stejně důležité jako **zpívat**.

Znáte-li ve svém okolí méně či více zkušené autory, hudebníky, zpívající básníky a jim podobné *zjevy*, **nenechávejte si Open Mic pro sebe**, dejte jim letáček, bulletin nebo odkaz anebo je příště vezměte s sebou. Je-li mezi vašimi známými novinář, blogger, fanďa, kritik, pořadatel, pracovník rozhlasu či televize, provozovatel klubu nebo dokonce hudební producent, řekněte mu o nás. Open Mic by ho mohl a *měl* také zajímat.

Aktuální program, podrobné informace a archiv najde každý na www.openmic.eu.

Úvodem.

Žádná hudba.

V kavárně L'Aubier ve starém centru města Neuchâtel **nehraje žádná hudba**. Slyšet je voda tryskající z fontány na malém náměstíčku před kavárnou, vzdálená hra akordeonisty hrajícího na hlavní pěší tepně, útržky hovorů hlasitějších strážníků sousední restaurace, tlumený hovor od vedlejších stolků a ovšem kávovar. Občas zašustí noviny, sem tam něco cinkne, zapláče dítě, zazní smích odvedle, tu a tam zavrzejí schody vedoucí k toaletám v patře, zacinká cyklozvoněk. Přinejhorším se někomu ozve telefon. Ale žádná reprodukováná hudba.

Co víc: přese stěnu, zástavbu a zmíněné přirozené ruchy **nejsou slyšet auta** proudící kolem starého města. Centrum je jedna velká pěší zóna, kterou smí projíždět - a to krokem - pouze trolejbus. A velocipédisté.

Nebyl bych tím ani zdaleka ohromen, ba snad bych si toho ani nevšiml - jen kdyby to **dnes v našich městech** nebylo tak vzácné. Žijeme v permanentním hlukovém smogu, a aby nám to nebylo málo, necháme si ho do sebe ládovat i v restauracích, v obchodech, a co hůř - i v kavárnách. Poslední oázu jsou snad ještě knihovny, ale tam vám zas nedovolí ujet ten výborný jablečný závin.

Nemám se tou samotnou smutnou realitou rozčilovat. Bydlím dobrovolně ve městě, a to se se mnou dělí spravedlivě o to dobré i o to zlé. Člověk si nakonec najde své *alternativní* cesty a zastavení.

Než není těch opravdu *osvěžujících možností pozastavení* na tak velké, kosmopolitní a obdivované město **málo**?

Nemají v redakci **Zelené mapy Prahy** v plánu zavést zvláštní značku i pro podniky, kde **nehraje žádná hudba**, pro podniky, kde hraje naopak živá, nejlépe instrumentální hudba, případně pro podniky, kde ladí vkusnou a vhodnou podkresovou muziku reprodukovanou, ovšem v hlasitosti dovolující nerušený hovor? Nemáte někdo takový vlastní plánek náhodou doma na nástěnce?

Pokud jde o živou původní píseň, přežívá (podobně jako tiché podniky) jako trosečník na malých ostrůvcích ve velkém oceánu kakofonie. Z ulic jí lidé, kteří už zapomněli, co to život je, vyhánějí, do radií a masových médií přirozeně nepatří a kulturní stánky, které by ji mohly pěstovat, dávají příliš často přednost dukátu.

Co zbývá? Stará dobrá enkláva táborového ohně? Hudební soutěže? Pofestivalové jam sessiony? Školy? Trpěně nízkopříjmové skupinky rezervující si salónky velkoměstských knajp?

Píseň žije. Vrací se do pokojů, stodal a zahrad opravdových milovníků. Tu a tam ji potkáte na rohu ulice. A ještě je pár klubů, kam se za ní vyplatí jít.

A znám jeden pořad, který ji cílevědomě pěstuje. Tedy který nejenom sklízí léty osvědčené odrůdy, ale který zároveň uvolňuje místo exemplářům novým. A jehož branka je stále doširoka otevřená. Zbývá jedno:

Písní uší!

Jan Řepka

...na obrázku zachycen během své švýcarské hudební cyklotúry 2011

Dnešní host.

Katarína Koščová

Katka pochází z Prešova, na scéně je dobrých 10 let, hraje ráda scrabble a na Open Micu letos představí v předpremiéře své čtvrté sólové autorské album *Oknom*.

Jméno Koščová budete znát buď z televize (slovenská Superstar 2005) nebo z posledních koncertních sezón skupiny Neřež (zpívá zde především party Zuzany Navarové).

Méně známá (zvláště u nás), ale o to zajímavější, je Katčina vlastní tvorba, která se popu a revivalu dotýká jen hodně lehce. Prim hrají texty, jazzem cinklé melodie, skromný doprovod a hlas.

Na Open Micu doprovodí Katku Koščovou klávesista Daniel Špiner, stejně jako před lety, když se jako překvapení večera objevili na jednom z prvních pražských večerů v Kavárně Potrvá.

Na otázku: *Zvykneš mať tremu? Ako proti nej bojuješ?* odpovídá jednoduše:

No jasné. Zhlboka sa nadýchnem -

Web: www.katkakosc.sk // Kontakt: manager@katkakosc.sk

Příště:

Shahab Tolouie · شهاب طلوعی

Praha má bezpochyby zvláštní kouzlo. Američané a Kanadčané sem utíkají ze svých jalových vlastí za ztraceným evropským duchem, Britové zde nacházejí inspiraci a manželky, čínská zpěvačka svobodné prostředí pro své hudební fúze a iránský kytarista bezpečné zázemí a spolupracovníky pro své fantazie. Shahab patří mezi nejuznávanější kytaristy své země. Jeho vlastní kombinace tradiční perské skladby a flamenca ho řadí mezi onu globální rodinu hudebníků, kteří suverénně překonávají hranice. A nejde o to, vyrazet ostatním dech svým mistrovstvím, i když říjnový program lze opravdu všem kytaristům jen doporučit. Jde o to, hledat společnou a mírnou řeč.

Open Mic POTRVÁ #77 se koná **1. října 2014** od 19:00 opět zde v Kavárně POTRVÁ.

Poznámky a malůvky.

Přebíráme.

Pracovna v parku aneb Chvála dobrých vzorů

text: tisková zpráva Pracovny

Od minulého čtvrtka je v Riegrových sadech v Praze na Vinohradech všem zájemcům o práci uprostřed zeleně k dispozici první *pracovna v parku*. Situována je v jihovýchodní části parku v blízkosti budovy Sokola Královské Vinohrady.

Projekt společnosti **Pracovna** se inspiroval podobným nápadem, který byl pod názvem Digital break uveden v roce 2012 v Paříži. Podstatou je snaha vytvořit místo, kde může každý zájemce zdarma v klidu pracovat, aniž by byl omezen čtyřmi zdmi kanceláře.

Na ploše 6 m2 zastíněné stromy jsou volně k dispozici lavičky a pracovní stoly, elektrická zásuvka a připojení k wi-fi. Návrhu a realizace mobiliáře se ujali studenti UMPRUM Viktória Mravčáková a Jakub Herza.

Pracovna zůstane v parku až do 7. listopadu, kterýžto den budiž novým „Dnem práce odkudkoliv“. Pak ji její tvůrci chtějí přemístit někam do uzavřeného veřejného prostoru – uvažují např. o Masarykově nádraží. Pokud se tento experiment osvědčí, na jaře se pracovna opět vrátí do Riegrových sadů.

Hudebníci hráli před magistrátem. Úředník na ně vylil vodu.

text: ECHO24 (29. 8. 2014)

Pražská radnice řeší netradiční problém. Jeden z úředníků totiž vylil z okna vodu na pouliční hudebníky, kteří hráli před magistrátem. Úředníka teď čeká postih.

Vodu na dva mladé muzikanty vylil kdosi z pražského magistrátu směrem k Náměstí Franze Kafky. Nehráli ani v zakázané oblasti. Video s incidentem koluje od pátku po Facebooku, kde si neznámý úředník vysloužil většinou kritiku.

Řešení situace odsoudila i tisková mluvčí magistrátu Petra Hrubá. „Takové jednání ze strany úředníků MHMP považujeme za nehorázné a za naprosto nepřijatelné. Incident důkladně prošetříme, toto se v žádném případě nesmí v budoucnu již opakovat,“ řekla Hrubá pro server ECHO24.cz. „Pochopitelně z toho vyvodíme patřičné důsledky,“ dodala.

Veřejné hraní na ulici přezdívané z angličtiny buskering je v Praze obecně povolené. Vyhláška zakazuje konkrétní místa jako Letenské náměstí, Staroměstské náměstí, Hradčanské náměstí nebo ulice Celetnou a Husovu.

Zprávy ponecháváme bez komentáře. Doplňujeme pouze odkazy na relevantní stránky, kde si můžete nastudovat více:

Pracovna v parku >> www.pracovnavparku.cz

Pouliční umění v Praze a okolí >> www.busking.cz

Písničkáři na scéně.

ÚČASTNÍCI DNEŠNÍHO OPEN MICU

14/9	Řapek & Kříž	Tábor, Táborské slavnosti	
30/9	Katarína Koščová	Praha, Jazz Dock	kčest CD "Oknom"

DÁLE DOPORUČUJEME

3/9	Eliška Walsh Band	Jazz Dock	
4/9	Notování - I. kolo	Music City	Smějící se bestie, Quaoar ad.
5 - 7/9	Ortenova Kutná Hora	Kutná Hora	
6/9	Folkomín	Toulcův dvůr	Jablkoň, Slávek Janoušek ad.
6/9	Plum Jam	Blues sklep	
8/9	Tara Fuki	Kaštan	
10/9	Šantré	Rybanaruby	+ Jelen
11/9	Open-mic.cz	U Božího mlýna	uvádí Jan Ostrov a Adam Pavlíček
13-14/9	Dyzajn Market	Střelecký ostrov	
15/9	Záviš	Vagon	
17/9	Tomáš Berka	Carpe Diem	
17/9	Osamělí písničkáři	Kaštan	Dáša voňková, Petr Nikl, Karel Vepřek ad.
18/9	Původní Bureš	Na Slamníku	
19/9	Zašití písničkáři	Kocour	
20/9	Vertigo	Rybanaruby	
23/9	Čava	KC 12	
24/9	Jiří Dědeček	KD Kyje	
24/9	Kruh kolem ohně	Art Space Řetězová	uvádí František Kostlán a Marwan Alsolaiman
25/9	Vladimír Merta	Balbínka	
30/9	Jírka Hurych a hosté	Kocour	

OPEN MIC

1/10	Open Mic POTRVÁ #77	Praha, Potrvá	host: Shahab Tolouie (IRN)
14/10	Open Mic NA PRAHU #30	Brno, Café Práh	host: Alibaba
4/11	Open Mic NA PRAHU #31	Brno, Café Práh	host: Jan Burian
5/11	Open Mic POTRVÁ #78	Praha, Potrvá	host: Jan Burian
2/12	Open Mic NA PRAHU #32	Brno, Café Práh	host: Jamie Marshall (GB)
3/12	Open Mic POTRVÁ #79	Praha, Potrvá	host: Jamie Marshall (GB)

CO JE TO HUDBA?

Jiří Suchý

z rozhlasových Gramofingtanglů

Jiří Suchý (1931) má k písniím co říci. Napsal jich něco přes třináct stovek. Tedy texty. Když budeme mít velmi velké štěstí, mohli bychom pana Suchého v nejbližší době z nedalekého Semaforu přivést na scénu Open Micu. Anebo naopak.

CO JE TO HUDBA?

Cestou do rozhlasu jsem dneska přemejšlel. Mám totiž dost daleko do rozhlasu - bydlím na Ořechovce a než se člověk do toho Karlína dohrabe, trvá to nějakou tu dobu. A to já obvykle přemejšlívám. Zpravidla o tom, o čem budu asi dneska vyprávět. A zrovna dneska jsem nemohl na nic přijít, a tak jsem si myslel, že bych mohl třeba pouštět jednu desku za druhou, protože hudba nic nezkaží...

A tu mě napadlo téma: Hudba nic nezkaží! Budu mluvit o hudbě.

Ale čím začít? Že bych začal definicí hudby? Já žádnou neznám. A kdybych měl nějakou vymyslet, nemuselo by to dopadnout dobře. Hudba - co je to hudba? Hudba jsou zvuky za účelem duševního nebo i materiálního uspokojení skladatelem odborně řazené... - ne, to je blbost. Hudba je... hudba je umělecká sestava vybraných zvuků - to je taky blbost. Zkrátka - definici hudby zřejmě pomineme.

Stejně vám řeknu, jak je možný, že existuje tolik melodií, když tónů je k dispozici jenom sedm, jestli se nemejlím, dále pak pět půltónů... těch kombinací přece nemůže být nekonečně. Tedy faktem je, že dneska už se ve světě písniček objeví nový motiv poměrně zřídka. Třeba symfonie už je na tom přece jenom líp. Je to věc složitá, takže má víc možností. Ale písnička, která má být co nejjednodušší, ta je na tom zle.

Vzpomínám si, jak Jiří Šlitr složil hudbu k písni Včera neděle byla a jak se ozvaly hlasy, že se to něčemu podobá. Tenkrát jsme si s Jirkou sedli a přemejšleli, čemu to může být podobný, a přišli jsme celkem na sedm možností. A pak se nám začaly vybavovat úplně geometrickou řadou řetězce více nebo vzdáleněji příbuzných melodií a málem jsme došli k názoru, že všechny písničky světa spolu nějak souvisejí. Včera neděle byla se nám chvíli jevila jako Po starých zámeckých schodech, jindy zase jako Tak já už se loučím nebo - když jsme si ji zahráli v mollové stupnici - jako I love Paris. Taky jednu melodii ze starýho flašinetu jsme objevili, která byla naší písni podobná a tím i těm ostatním písničkám.

Jak už jsem řekl, divím se tomu, co se všechno z těch sedmi tónů dá sestavit. Jiřímu Šlitrovi se jednou těch sedm tónů zdálo nějak moc, a tak složil píseň o jednom tónu - pokud jste viděli

v televizi náš recitál, tak si na ni možná vzpomenete - zpíval jsem ji u piana a kolem mě stála spousta baletek, jelikož to režíroval Ján Roháč.

Ale vraťme se k hudbě. Stejně je divný, že existují na světě lidi, kterejm hudba nic neříká. Je to pro ně nezajímavá věc, která bývá sem tam i na obtíž. Já to nemůžu pochopit. Přece ta radost z toho, že to a to zní tak a tak, a nikoliv onak - všimněte si, jak geniálně vyjadřují své pocity z hudby, ale ono je to těžký. Zkuste vyjádřit třeba, že je vám teplo. Popište teplo někomu, kdo žije pořád ve studenu - třeba vodníkovi. Popište teplo vodníkovi: Teplo je... takovej hladkej pocit... a člověk je toho pocitu tak nějak plnej, že ho má... třeba i v malíčku u nohy nebo v zubu... - ne. Nejde to. Teplo se prostě nedá popsat, teplo prostě musí být. No a hudba, to je vlastně taky takový teplo. Pro duši. A tak se o ní tudíž špatně mluví, když přijde takovej vodník, kterému hudba nic neříká.

Stejně je zajímavý, že když třeba malíř namaluje abstraktní obraz, najdou se lidi, kteří se nad tím faktem pozastavují. Hledají na tom obraze aspoň kousek jelena nebo něčeho, na co jsou zvyklí, a nemůžou pochopit, že je to taková kompozice barev a tvarů a nic víc. V tom je hudba ve výhodě. Po hudbě lidi nechtějí, aby v ní zněly skutečný zvony, aby štěkala jako skutečný psi nebo skutečný klaksony a skuteční kohouti. To už se ví, že hudbu je nutno brát prostě takovou, jaká je, a že by bylo pošetilé chtít poznat z nějaký instrumentální skladby, o čem jedná. Když už se má projevit, že skladba pojednává o tom a o tom, je třeba ji opatřit textem a od toho jsme tady my - textaři. My slyšíme nějakou - třeba lyrickou - melodii a hned nás napadne: to by mohl být šlágr o luštěninách, dejme tomu. No a napíšeme slova o luštěninách a konzument se dočká obsahu.

Chtěl jsem tady vlastně meditoval o hudbě a nějak jsem dospěl přes abstraktní malířství k textařství - krásnej doklad, jak věci spolu souvisejí. A proto, až se budete někdy koukat na obraz, kterej nic neznázorňuje, a až se vám to bude zdát divný, zkuste si zapískat třeba Humoresku a pak si řekněte, že je to v podstatě totéž. A třeba pak tomu malíři odpustíte.

